

חוק האזרחות (תיקון מס' 2), תשכ"ח-1968 *

1. בסעיף 1 לחוק האזרחות, תשי"ב-1952: (להלן - החוק העיקרי), במקום השורה "או על ידי התאזרחות לפי הסעיפים 5 עד 9" יבוא:

"מכוח לידה וישיבה בישראל לפי סעיף 4א,
מכוח התאזרחות לפי הסעיפים 5 עד 8,
או מכוח הענקה לפי סעיף 9."

2. בסעיף 2 לחוק העיקרי -

(1) בסעיף קטן (ג), במקום פסקאות (2) ו-(3) יבוא:

"(2) על בגיר שערב יום עלייתו או ערב יום מתן תעודת העולה היה אזרח חוץ, ובאותו יום, לפני כן או תוך שלושה חדשים לאחר מכן ובעודו אזרח חוץ, הצהיר שאין ברצונו להיות אזרח ישראלי; בגיר כאמור רשאי לוותר בהודעה בכתב לשר הפנים על זכותו להצהיר לפי פסקה זו;

(3) על קטין אזרח חוץ שנולד מחוץ לישראל והוריו הצהירו לפי פסקה (2) וכללו אותו בהצהרתם; לענין זה די בהצהרת הורה אחד, אם צורפה הסכמת ההורה השני בכתב או אם המצהיר רשאי להחזיק לבדו בקטין;

(4) על מי שנולד בישראל אחרי הקמת המדינה לנציג דיפלומטי או קונסולרי של מדינה זרה, למעט נציג כבוד."

(2) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) תושב ישראל שמחמת הצהרה לפי סעיף קטן (ג) (3) לא הוקנתה לו אזרחות ישראלית, רשאי, בתקופה שבין יום הולדתו ה-18 לבין יום הולדתו ה-21, להצהיר שברצונו להיות אזרח ישראלי, ומיום הצהרתו יהיה לאזרח ישראלי מכוח שבות."

3. אחרי סעיף 4 לחוק העיקרי יבוא:

4א. (א) מי שנולד אחרי הקמת המדינה במקום שהיה שטח ישראל ביום לידתו, ולא היתה לו מעולם שום אזרחות, יהיה לאזרח ישראלי, אם ביקש זאת בתקופה שבין יום הולדתו ה-18 לבין יום הולדתו ה-21 ואם היה תושב ישראל חמש שנים רצופות בתכוף לפני יום הגשת בקשתו.

(ב) מי שהגיש בקשה לפי סעיף קטן (א) ונתקיימו לגביו התנאים המפורשים בו, יאשר שר הפנים, או מי שהשר הסמיכו לכך, את בקשתו; אולם רשאי הוא שלא לאשר את הבקשה אם הורשע המבקש בעבירה על בטחון המדינה או שנידון למאסר חמש שנים או יותר בשל עבירה אחרת.

(ג) אזרחות לפי סעיף זה נקנית מיום אישור הבקשה."

"אזרחות מכוח
לידה וישיבה
בישראל"

* נתקבל בכנסת ביום י"ג באב תשכ"ח (7 באוגוסט 1968); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 707, תשכ"ז, עמ' 15.

1 ס"ח תשי"ב, עמ' 146; תשי"ח, עמ' 84.

4. במקום סעיף 8 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 8

8. (א) התאזרחותו של אדם מקנה אזרחות גם לילדו הקטין שבוים ההתאזרחות היה תושב ישראל והמתאזרח היה רשאי להתזיק בו. קטינים
- (ב) היה הקטין אזרח חוץ ושני הוריו היו רשאים להתזיק בו ורק אחד מהם התאזרח, לא תוקנה לקטין אזרחות לפי סעיף קטן (א) אם הצהיר אחד ההורים שאין ברצונו שהקטין יהיה אזרח ישראלי.

5. במקום סעיף 9 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 9

9. (א) קטין שאיננו אזרח ישראלי והוא תושב ישראל, רשאי שר הפנים, אם ראה זאת לנכון, להעניק לו אזרחות ישראלית; היה הקטין ילדו של אזרח ישראלי, רשאי שר הפנים להעניק לו את האזרחות אף אם איננו תושב ישראל.
- (ב) הענקת האזרחות לפי סעיף זה תהיה על פי בקשת נציגו של הקטין, כמשמעותו בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב—1962.²
- (ג) אזרחות לפי סעיף זה מוקנית במתן תעודה מאת שר הפנים ומהיום שקבע השר בתעודה.

6. בסעיף 10 לחוק העיקרי —

תיקון סעיף 10

- (1) בסעיף קטן (ה), בתחילתו, יבוא "בכפוף להוראות סעיף קטן (ו)";
- (2) בסעיף קטן (ו), בסופו, יבוא "או הקטין נשאר תושב ישראלי".

7. במקום סעיף 11 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 11

11. (א) אזרח ישראלי אשר — ביטול אזרחות
- (1) היה לאזרח ישראלי על יסוד פרטים כוזבים; או
- (2) נמצא בחוץ-לארץ שבע שנים רצופות ואין לו קשר של ממש עם הארץ, ולא הוכיח שקשר זה נפסק שלא מרצונו; או
- (3) עשה מעשה שיש בו משום הפרת אמונים למדינת ישראל,
- רשאי בית המשפט המחוזי, על פי בקשת שר הפנים, לבטל את אזרחותו.
- (ב) אזרח ישראלי שנמצא בחוץ-לארץ ולא הודיע לשר הפנים, במועד ובדרך שנקבעו בתקנות, על רצונו להישאר אזרח ישראלי, יהיה בכך, לענין סעיף קטן (א) (2), משום ראייה לכאורה שאין לו קשר של ממש עם הארץ.
- (ג) בית המשפט רשאי, על פי אותה בקשה, לפסוק שהביטול יחול גם על ילדו הקטין של האזרח, אם הקטין תושב חוץ.
- (ד) האזרחות הישראלית מתבטלת מן היום שאין לערער עוד על פסק הדין המבטל את האזרחות, או מיום מאוחר יותר שקבע בית המשפט.

² ס"ח תשכ"ב, עמ' 120.

(ה) לא תבוטל אזרחותו של אדם לפי סעיף זה אלא לאחר שבית המשפט נתן לו הזדמנות נאותה לטעון טענותיו.

תחילה

8. (א) חוק זה תחילתו ביום ט' בתשרי תשכ"ט (1 באוקטובר 1968).

(ב) הוראת סעיף 2 (ג) (2) לחוק העיקרי כנוסחו לפי חוק זה תחול על מי שעלה או קיבל תעודת עולה ביום ט' בתשרי תשכ"ט (1 באוקטובר 1968), או אחרי כן.

הוראות שעה

9. (א) תושב ישראל שהאזרחות הישראלית לא הוקנתה לו מחמת הצהרה שנתן לפי סעיף 2 (ג) (2) לחוק העיקרי לפני תחילתו של חוק זה –

(1) רשאי, בתקופה שבין תחילתו של חוק זה לבין יום י"ב בניסן תשכ"ט (31 במרס 1969) למסור לשר הפנים הודעה שהוא מבטל את הצהרתו;

(2) רשאי שר הפנים או מי שהשר הסמיכו לכך לבטל, באותה תקופה, את הצהרתו אם הוכח להנחת דעתו כי ניתנה בשגגה.

(ב) מי שהצהרתו בוטלה כאמור בסעיף קטן (א) יהיה, על אף האמור בחוק העיקרי, לאזרח ישראלי מכוח שבות מיום הביטול.

(ג) ביטול הצהרה לפי סעיף קטן (א) מקנה אזרחות ישראלית מכוח שבות גם לקטין שהיה כלול באותה הצהרה, ובלבד שביום הביטול הוא עודנו קטין ותושב ישראל; בוטלה הצהרתו של הורה אחד בלבד, תחול הוראת סעיף קטן זה אם אותו הורה רשאי להחזיק לבדו בקטין או אם ניתנה הסכמתו בכתב של ההורה השני.

(ד) תושב ישראל, שמחמת הצהרה שניתנה לפי סעיף 2 (ג) (3) לחוק העיקרי לפני תחילתו של חוק זה לא הוקנתה לו אזרחות ישראלית, וביום תחילתו של חוק זה מלאו לו 21 שנה, רשאי לתת את ההצהרה האמורה בסעיף 2 (ד) לחוק העיקרי בתקופה שבין תחילתו של חוק זה לבין יום י"ב בניסן תשכ"ט (31 במרס 1969).

חיים משה שפירא
שר הפנים

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה